

РАДА МОСКОВА КАФЯВАТА КРАВА

chitanka.info

По
зна
ва
м
мно
го
ми
ла
кра
ва,
оби
чно
вен
а
уж
—
ка
фя
ва,
на
лин
ии
и
на
пе
тн
а,
с
рог
а,
изв
ит
и
нас

трана,
но за бела
със очила!

Тя не чете със тях романи,
чете зелените поляни.
В тях като букви из тревата
стоят изписани цветята,
а ситните, засмени лайки
са точици и запетайки.
Пътечки разни две по две
минават вместо редове.
Глухарчетата леки всички
на „И-кратките“ са чертички.
Между стебла, цветя, тревы
да търсят своите букви „И“
насам-натам прехвъркат те.
А кравата чете, чете
туй изречение едничко:

„Ах, колко хубаво е всичко!“

Но една сутрин тя извика: — О!
не различавам „Ю“ от „О“!
Нито синчец
от скакалец.
Не виждам и да съм кафява,
добре, че помня, че съм крава.
Да сменям очилата трябва!

И тръгна бавно към града.
Вървя, вървя, докато ето,
изписа се върху небето
с почерк едър на реда
на хоризонта сам града.

И кравата прочете: ГРАД.

— Я, гледай, гледай, колко свят!

Автобуси
спорят помежду си,
край тях камиони
с по два-три фургони
и автомобили
се наредили:

— Би-бип, напред!
С ред и без ред
само напред!
Пътят един е,
кой първи да мине?

А на ливадата,
там зад оградата
за всяка буболечка
отделна пътечка.

Ами сега!
Сети се кравата, вдигна рога.
И изведнъж
застанаха под ред надлъж
автомобилите и камионите,
автобусите и фургоните!

И тръгна кравата отпред,
след нея — всичките подред в
тържествено и бавно шествие
без автопроизшествие!
И тъй до главния площад.
А там — началникът на КАТ:
— Предлагам ви най-отговорен пост —
регулировчик върху мост!

Но кравата глава изправи
и каза: — Не, благодаря ви!

Регулировчик? Да ви кажа правата,
туй работа ли е за кравата?
От шум глава ме заболя,
пристигнах тук за очила.
Къде е, моля ви, аптеката?

И тръгна да върви полека тя,
а хората на улицата право
написаха с големи букви: „Краво,
добре дошла, ура и браво!“

Тя очилата набързо смени,
на всички наоколо се поклони,
а автомобилите щом забеляза,
с голяма изненада каза:
— Я гледай, те били големки,
а аз ги виждах като семки,
все друго си е с нови очила!
Но да вървя, глава ме заболя.
При нас на ливадата,
там зад оградата
за всяка буболечка —
отделна пътечка.

Зелените поляни аз чета,
чета до късно буквите — цветя.
До тях зелените тревички
са наредени като срички
и като чуденки стърчат стебла.
О, знаете ли колко е приятно! —
въздъхна и потегли тя обратно
към тихата далечина, където
стои написано върху полето
с глухарчета, треви, цветенца
на букви, точки и тиренца
туй изречение едничко:

— *Ах, колко хубаво е всичко!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.